

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 23Co/94/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200849  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614200849.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému M. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K.. D. XXX/XX, XXX XX K., t. č. bytom na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 4 879,71 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu K. č.k. 5C/37/2014-64 zo dňa 24.10.2014 takto

### rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 214,79 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

### odôvodnenie:

Okresný súd K. rozsudkom č.k. 5C/37/2014-64 zamietol žalobu žalobcu. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 644,36 eur. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplatenia sumy 4.879,71 eura s príslušenstvom. Pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok od K.. Postúpenie pohľadávky na žalobcu sa v danom prípade muselo riadiť ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého pohľadávku možno postúpiť iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo. Ak takáto výzva absentuje, ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Súd prvého stupňa uviedol, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Výrok o trovách konania odôvodnil takisto ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane procesne úspešného účastníka priznal trovy konania za 3 úkony právnej pomoci (prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe, účasť na pojednávaní, čo spolu po zvýšení o DPH činí 644,36 eura).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Poukázal na ustanovenie všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých mohla byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru alebo vypovedaná zmluva o úvere alebo od nej mohlo byť odstúpené. Uviedol, že súhlasí s tým, že právny predchodca žalobcu neukončil záväzkovo právny vzťah uzatvorený medzi postupcom a žalovaným na druhej strane, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná

a nedošlo k odstúpeniu od zmluvy. Postupca a následne žalobca boli oprávnení, nie však povinní, predčasne ukončiť záväzkovo právny vzťah. Na žalobcu prešli zmluvou o postúpení pohľadávky aj všetky práva súvisiace s danou pohľadávkou, a teda aj základné právo na plnenie od dlžníka. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa vyžadovať splatenie svojej pohľadávky. Nemožno súhlasiť s názorom súdu, že postupca pohľadávky nemohol na žalobcu previesť nároky z úverovej zmluvy, pokiaľ by nedošlo k jej zániku. Poukázal na vyjadrenie Národnej banky Slovenskej republiky z 24.07.2014, z ktorej je zrejmé, že môže dôjsť k postúpeniu aj nesplatennej časti pohľadávky z úveru za splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca má za to, že výzva zo dňa 12.12.2008 doručená žalovanému zo strany právneho predchodcu spĺňa náležitosti písomnej výzvy banky, predpokladanej ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže žalovaný bol v omeškaní s dlžnou sumou a bol v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy. Predmetná výzva nebola v prvostupňovom konaní predložená z dôvodu, že súd počas konania nevyjadril pochybnosti o oprávnenosti nároku žalobcu. Neuviedol, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, čím žalobca nemohol produkovať konkrétne dôkazy na unesenie dôkazného bremena. Namietal nesprávnosť výroku o trovách konania, trovy vedľajšieho účastníka považoval za neúčelné, pretože vedľajší účastník z podstaty svojej existencie je schopný poskytnúť sám právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu. Predložil výzvu datovanú 12.12.2008 K. adresovanú žalovanému.

Vedľajší účastník považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, navrhol rozsudok potvrdiť a priznať vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s jeho záverom, že pokiaľ nebolo preukázaná doručenie výzvy v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postúpenie pohľadávky z banky na inú spoločnosť neplatné, a to bez ohľadu na to, či sa jedná o splatné alebo nesplatené pohľadávky. Žalobca túto skutočnosť do skončenia dokazovania nepreukázal. Ani v odvolacom konaní nebol predložený dôkaz o tom, že takáto výzva bola doručovaná a aj bola doručená. Samotná existencia výzvy nie je dôkazom o tom, že banka splnila svoju povinnosť výzvu doručovať.

Správny je aj výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník konania, má teda aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Účelnosťou trov je teda podľa názoru odvolacieho súdu potrebné rozumieť to, že vynaložené trovy smerujú k cieľu - úspechu v občianskom súdnom konaní ako aj to, že zvolené prostriedky na obranu práv sú primerané cieľu.

Každý má právo, aby bol aj v jednoduchej veci zastúpený advokátom. Aby toto právo bolo reálne, musí byť v zásade spojené aj s právom na náhradu vzniknutých nákladov. Výnimky by mali byť stanovené zákonom, ako to je napr. ustanovené v § 144 OSP alebo v § 150 ods. 2 OSP.

V danom prípade úkony vedľajšieho účastníka viedli k procesnému úspechu žalovaného, a teda trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú trovami účelnými.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ako aj vedľajší účastník na strane žalovaného, majú preto právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 178,99 eura a 8,04 eura režijný paušál, čo po zvýšení o 20 % DPH v sume 35,80 eura činí 214,79 eura.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.